

Obilježavanje svjetskog dana siromašnih u zemlji u kojoj je vlast zaboravila na siromašne

9.avgust se u čitavom svijetu obilježava kao Medjunarodni dan siromašnih . (datum je priznat od strane UN) To je prilika da de sumiraju rezultati o uspješnosti sprovedenih mjera u smanjenju siromaštva koje su zemlje članice UN postavile kao jedan od prioritetnih ciljeva do 2030.godine. Danas u svijetu imamo oko 870 miliona siromašnih ,što je značajno smanjenje u odnosu na raniji period.To je posledica ozbiljnih napora koje čine odgovorne vlade država podpisnica strategije za borbu protiv siromaštva i socijalne isključenisti čiji će se rezultati sumirati 2030.godine. Svi koji u svijetu žive ,sa manje od dva dolara dnevno po odrasloj osobi se smatraju apsolutno siromašnim. Ono što zabrinjava je da jedan posto najbogatijih ljudi na svijetu posjeduje gotovo polovinu svjetskog bogatstva, dok najsiromašniji posjeduju manje od jedan posto. Da nejednakost u svijetu raste pokazao je “Izvještaj o svjetskom bogatstu 2014.” istraživačkog instituta banke Credit Suisse, u kojem stoji kako jedan posto najbogatijih u rukama drži više od 48 posto svjetskog bogatstva. Analitičari ističu kako bi porast nejednakosti između bogatih i siromašnih mogao postati i okidač za novu ekonomsku krizu. Evidentan je jaz između bogatih i siromašnih. Bogatstvo uskog kruga bogatih,povećava se čak i u krizi, a na drugoj strani raste broj siromašnih i povećava se njihovo siromaštvo. Poslednji podaci pokazuju kako je u Crnoj Gori ima oko 54 000 nezaposlenih od kojih su trećina visokoškolci. Evidentirano je da je zaposlenih oko 170 000 (što je diskutabilan podatak jer se stalnim zapošljavanjem i otpuštanjem simulira veća zaposlenost) , oko 50 posto zaposlenih ima platu od oko 250 eura i manje. Životni standard i izloženost rizicima od ulaska u siromaštvo uvijek je uslovljena nizom faktora. U našem slučaju, najvažniji faktori su dugotrajna nezaposlenost, rast cijena i nesigurnost radnih mjesta i prihoda. Pored toga, naš sistem socijalne zaštite je diskutabilan i neefikasan. Da li će povećanje socijale od 20 % što u brojkama znači 12 eura do maksimalnih 26 eu moći da kompenzira sve probleme sa kojima se socijalno ugroženi u Crnoj Gori suočavaju?

Iznosi socijalnih primanja ne mogu osigurati ni minimum životnih potreba. Naš sistem socijalne zaštite počiva na predpostavci da ne smiješ imati ništa da bi dobio skoro ništa. Socijala bi trebalo da bude krunski dokaz humanosti društva, svjesnog da mora da sačuva one koji su bez sopstvene odgovornosti ostali bez posla ili ga ne mogu pronaći. Posebno je značajna briga o

starima i bolesnima. Kod nas , socijalna pomoć može da posluži kao džeparac, a ne kao prihod koji je iole dovoljan da se neko hrani, oblači i plaća račune. Zbog njihovih veoma malih ili nikakvih primanja, korisnicima socijalne pomoći je sve potrebno. Obuća ,možda više nego odjeća, pokućstvo,uređaji u kući, drva za ogrev, dijelovi namještaja, pribor za školu , knjige..

Najbolja socijalna politika je jaka ekonomija, zapošljavanje ljudi i to je ono što trajno rešava problem. Nadoknada troškova stanovanja najugroženijima je jedan od načina da im se pomogne. Otpis dugova kod banaka je nešto što je prepoznato kao način da se pomogne najugroženijima da se osnaže i prevaziđu teškoće. Kvote besplatnih kilovata elektične energije je neophodna opcija pomoći.Pomoć u nabaci knjiga i školskog pribora za sve školarce (nezavisno jesu li osnovna škola ,srednja ,fakultet) iz socijalno ugroženih porodica je neminovnost. Besplatna prevoz i užina za djecu iz ugroženih porodica je minimim koje kao društvo moramo učinjeti za njih.

Mi-ni-star-stvo ra-da i so-ci-jal-nog sta-ra-nja od po-čet-ka go-di-ne uki-nu-lo je ma-te-ri-jal-no obez-bje-đe-nje za 640 so-ci-jal-no ugro-že-nih po-ro-di-ca sa 2 000 čla-no-va, a bez dječ-jeg do-dat-ka ko-ji iz-no-si dva-de-se-tak eura osta-lo je 849. dje-ce.Da li du kriterijumi po kojima su ove vrste pomoći opravdani?

Vidljiv je trend porasta rizika od siromaštva, pa društvo i država trebaju biti itekako svjesni tog problema čije rješavanje mora postati prioritet. Iniciranje ukidanje PDV-a na doniranu hranu, regulisanje zabrane bacanja viškova hrane su samo jedni od načina da se siromaštvo umanji .Narodne kuhinje i socijalne prodavnice su načini da donirana hrana brzo stigne do najugroženijih.

Država mora pokazati brigu za najugroženije građane zbog čega mora usvojiti novu Strategiju za borbu protiv siromaštva i socijalne isključenosti kako bismo nizom aktivnosti osigurali minimalni životni standard najugroženijima i spriječili njihovo dalje osiromašenje. Siromaštvo krši temeljna ljudska prava i protiv njega se treba boriti pojačanim naporima. Najavljeno povećanje PDV-a, a naročito energenata će se odraziti na cijene i ukupan životni standard građana Crne Gore čiji kućni budžeti su već značajno osiromašeni. Praksa uzimanje od siromašnih i potpuno uništavanje srednje klase je opasno po državu Crnu Goru. Na drugoj strani , gotovo ništa se ne radi da se oporezuje luksuz i profit. Nepravednost je ono što sve više gradjana Crne Gore prepoznaje kao realnost. Naplata nagomilanog poreskog duga, naročito kod kompanija bliskih vlastima kojima je dozvoljeno da nekažnjeno izbjegavaju poreske obaveze, zadržavajući povlašćeni status u poslovima sa državom je samo jedan primjer. Najavljeno povećanju PDV-a, pokazuje da Vlada nema motivacija da zakon jednako primjenjuje na sve. Gradjani nastavljaju da finansiraju loše ekonomske odluke Vlade koje se i dalje donose

bez ikakve političke i materijalne odgovornosti.

Više dajemo na kamate i kredite nego za odbranu i socijalu .Šta time poručuje Vlade CG svojim gradjanima?

Vlada se hvali postignutim rezultatima . Bilo bi dobro da to gradjani osjećaju a ne samo oni koji iz budžeta dobijaju visoke plate, razne dopunske načine finansiranja u raznim odborima, komisijama, savjetima. Ako je Vlada zadovoljna rastom BDP zasto se opet zadužujemo, zašto uvode nove poreze,smanjuju otpremnine licina sa invaliditetom koji su proglašeni tehnološkim viškom, zašto smanjuju iznos neoporezovanih kupovina preko interneta...

Glavni grad donosi skandaloznu odluku da stanove, čiju izgradnju su finansirali građani, podijeli političkim funkcionerima vladajućih partija.Koga to država Crna Gora favorizuje?

Kako nema novca za majke sa 3 i više djece iz budžeta a ima za sve koji primaju nacionalnu penziju? Oni su više zadužili državu od majki ,je li to poruka Vlade Crne Gore?

Svjetski dan siromašnih je datum koji nas opominje i obavezuje da sa pravom postavlmo pitanja donosiocim odluka i tražimo zvanične odgovore na njih

Marina Medojević ,

Predsjednica Fondacije Banke hrane Crne Gore

Fondacija BANKA HRANE Crne Gore

www.bankahrane.me

bankahranepg@gmail.com

Mob: +382 69 495 680 ,

https://www.facebook.com/banka.hrane/?ref=hl